

...

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.III.1/2023/6. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2023. évi február hó 8. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette miatt **Terhelt1 és társa** ellen indított büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 3.B.71/2021/63. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) évre, míg a közügyektől eltiltást 2 (kettő) évre enyhíti.

A vagyonelkobzásra, a bűnjel visszatartására, valamint a zár alá vételre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Terhelt2 II. r. vádlott egyéb érdekelt3-nél vezetett bankszámlaszám1 számú bankszámláján zár alá vett 267.500 (kettőszázhatvanhétezer-ötszáz) forint összegből – a zár alá vétel egyidejű feloldása mellett – 142.500 (egyszáznegyvenkettőezer-ötszáz) forintra vagyonelkobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt2 II. r. vádlott bűncselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdésének *IV. fordulatában* meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének minősül.

I n d o k o l á s

I.

[1] A Szekszárdi Törvényszék a 2022. november 9-én kihirdetett 3.B.71/2021/63. számú ítéletével Terhelt2 II. r. vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésében meghatározott kábítószer-kereskedelem büntette miatt 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének, de legalább három hónap kitöltését követő napban határozta meg. A vádlottal szemben 142.500 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el, melynek biztosítására az egyéb érdekelt3-nél vezetett bankszámláján zár alá vett 267.500 forintot visszatartotta, míg a fennmaradó 125.000 forint pénzösszeg zár alá vételét feloldotta. A vádlottat a Btk. 177. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének vádja alól felmentette. Emellett rendelkezett az ügyben lefoglalt bűnjelekről, valamint a II. r. vádlott vonatkozásában felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[2] A törvényszék fenti ítélete ellen Terhelt2 II. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, míg másodlagosan enyhítés érdekében fellebbezett.

[3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában a bűncselekmény minősítésének pontosítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[4] A védő fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában jogorvoslati nyilatkozatát változtatás nélkül fenntartotta.

[5]

II.

[6] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, oly módon, hogy az a (2) bekezdés szerint kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülbírálat körébe tartozó kérdésekre is. Ennek azonban a Be. 590. § (8) bekezdése alapján nem képezte részét az ítélet felmentő rendelkezése, mely ellen nem éltek jogorvoslattal.

[7] E felülbírálat során az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást túlnyomórészt megalapozottnak találta, azt – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján mindössze az alábbiakkal kellett *helyesbíteni*:

[8] Az ítélet [8] pontjában mellőzi az *összesen kb. 30-40 alkalommal* szófordulatot és ehelyett megállapítja, hogy Terhelt2 II. r. vádlott 2018 tavaszától 2019. május 8-ig kéthetente, *de legalább 30 alkalommal* adott el marihuanát.

[9] Az ítélet [10] pontjában megállapítja, hogy Terhelt1 I. r. terhelt Terhelt2 II. r. vádlottnak *legalább 30 alkalommal* 1-1 gramm, azaz összesen *legalább 30 gramm* marihuanát értékesített.

[10] Az ítélet [20] pontját akként helyesbíti, hogy Terhelt2 II. r. vádlott *összesen legalább 10 alkalommal*, alkalmanként *legalább 2 darab* előre becsomagolt pakkot adott el tanú4 tanúnak.

[11] Az ítélet [21] pontjában pedig mellőzi annak megállapítását, hogy tanú4 *összesen kb. 20-40 gramm* marihuanát vásárolt a II. r. vádlottól, és ehelyett megállapítja, hogy tanú4 *összesen legalább 20 gramm* marihuanát vásárolt Terhelt2 II. r. vádlottól.

[12] Végezetül az ítélet [26] pontjának – a kábítószer jelentős mennyiségének alsó határával kapcsolatos – utolsó tagmondatát mellőzi.

[13] Az ekként kiegészített tényállás immár mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes, illetve részbeni megalapozottságot eredményező hibáktól és hiányosságoktól: hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

[14] Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően nem vétett az eljárása során olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott, ún. relatív eljárási szabálysértést sem, amely miatt az ítéletét hatályon kívül kellett volna helyezni; az ügy érdemi felülbírálatának ekként nem volt eljárásjogi akadálya.

[15]

III.

[16] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le, melynek során beszerezte és a logika szabályainak megfelelően értékelte az ügyben felmerült bizonyítékokat. Ennek kapcsán meggyőzően adott számot a ténymegállapításairól, különösképpen a vádlotti védekezés elvetésének okairól. Indokolási kötelezettségének így megfelelően eleget tett.

[17] A bizonyítékokat értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, így – figyelemmel a bejelentett védői jogorvoslati kérelem tartalmára is – mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.

[18] A felmentést célzó védői fellebbezés lényege, hogy a tényállás I/1. pontjában írtak kapcsán Terhelt2 II. r. vádlott tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését, mely védekezését a tárgyaláson tett vallomásában kk. tanú2 tanú is megerősítette. Ekként kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a II. r. vádlott kk. tanú2 tanúnak kábítószer értékesített volna. Az elsőfokú bíróság ezért a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, ezzel megsértette a Be. 7. § (4) bekezdésében foglalt azon törvényi rendelkezést, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Mindezekre tekintettel kérte e tényállási pontban a II. r. vádlott felmentését.

[19] A másodfokú bíróság a védői állásponttal nem értett egyet.

[20] Az elsőfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy Terhelt2 II. r. vádlott védekezésének a büntetőeljárás alatti változtatásai öletszerűek, az egyéb bizonyítékokból nyert adatokhoz igazítottak voltak, ekként azok hitelt érdemlősége eleve kétségbe vonható.

[21] Emellett kk. tanú2 tanúnak a nyomozás során tanúként tett vallomása saját magára és Terhelt2 II. r. vádlottra nézve is terhelő tartalmú volt. Ennek a jelentősége abban áll, hogy a tanút a hamis tanúzás törvényi következményeire figyelmeztették, és ennek ismeretében nyilatkozott terhelően a II. r. vádlottra. Ezzel szemben a tárgyaláson már arra hivatkozott, hogy a vád tárgyává tett kábítószer nem Terhelt2 II. r. vádlottól, hanem egy másik személytől szerezte be.

[22] Az elsőfokú bíróság azonban megalapozottan helyezkedett arra az álláspontra, hogy kk. tanú2 tanúnak a tárgyaláson tett vallomás-változtatása nem volt elfogadható. Ez részben arra vezethető vissza, hogy e nyilatkozata öletszerű volt, más bizonyítékokkal pedig homlokegyenest ellentétben állt; vallomásának megváltoztatását hitelt érdemlően nem is tudta megindokolni. Ugyanakkor a megváltoztatott nyilatkozatában a kábítószer árusítójaként megjelölt személlyel (tanú3 tanúval) a szembesítésben való részvételét megtagadta.

[23] Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a tárgyaláson tett nyilatkozatával szemben kk. tanú2 tanú nyomozás során Terhelt2 II. r. vádlottra is terhelő vallomását más személyi bizonyítékok is alátámasztották. Így – többek között – Terhelt1 terhelt is beismerte, hogy Terhelt2 II. r. vádlottnak adott el a lakásán kábítószer, ami egybevághat kk. tanú2 tanú által is említett körülményekkel.

[24] Emellett pedig a nyomozás során beszerzett igazságügyi toxikológus szakértői vélemény is megerősíti kk. tanú2 tanú Terhelt2 II. r. vádlottat terhelő nyilatkozatát.

[25] A fentiekre tekintettel törvényesen került sor Terhelt2 II. r. vádlottnak a tényállás I/1. pontjában írtakkal kapcsolatban tett tagadó védekezésének elvetésére.

[26] A megállapított tényállás mégis több vonatkozásban helyesbítésre szorult. Bár a kábítószer hatóanyag-tartalmának megállapításánál az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a Be. 7. § (4) bekezdésében írt rendelkezésre, a tényállásban ennek következetes alkalmazása elmaradt. A tényállás I/1. és I/3. pontjaiban a kábítószer-értékesítések alkalmainak száma,

illetve az értékesített kábítószer mennyisége kapcsán az elsőfokú bíróság nem pontos mennyiségeket, hanem bizonytalan (határokon belül megadott) értékeket rögzített.

[27] Ezért a másodfokú bíróság az ítélet [8] pontjában azt állapította meg, hogy a II. r. vádlott *legalább 30 alkalommal* értékesített marihuanát, míg a [10] pontjában azt, hogy *legalább 30 gramm* marihuanát adott el kk. tanú2 tanúnak. Az ítélet tényállásának I/3. pontja kapcsán pedig az ítélet [20] és [21] pontjaiban azt állapította meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlott *legalább 10 alkalommal* és alkalmanként *legalább 2 db* becsomagolt pakkot adott el tanú4 tanúnak, ekként összesen *legalább 20 gramm* marihuanát.

[28] Észlelte emellett a másodfokú bíróság, hogy az ítélet [26] pontjában feleslegesen szerepel a Terhelt2 II. r. vádlott által értékesített kábítószer hatóanyag-tartalmának a jelentős mennyiség alsó határához történő viszonyítása. Ennek a vád tárgyává tett cselekmény kapcsán nincs jelentősége; az ügyészség eleve nem is jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett bűncselekmény miatt emelt vádat, ekként ennek a tényállásban való feltüntetése szükségtelen; az sem a bűncselekmény minősítése, sem pedig a joghátrány alkalmazása szempontjából nem bír jelentőséggel. Abból a tényből, hogy az értékesített kábítószer mennyisége a csekély mennyiség felső határát sem haladja meg, szükségszerűen következik, hogy a jelentős mennyiség alsó határát sem éri el.

[29] A fentiek alapján megállapított tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[30]

IV.

[31] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést Terhelt2 II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

[32] Következésképpen a felmentés végett bejelentett fellebbezés nem volt megalapozott.

[33] A bűncselekmény minősítése helyesnek bizonyult, azt azonban pontosítani kellett azzal, hogy a Btk. 176. § (1) bekezdésében meghatározott elkövetési magatartások közül Terhelt2 II. r. vádlott cselekménye melyik fordulatra felel meg.

[34] Ebben a körben az elsőfokú bíróság megalapozottan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a II. r. vádlott a kábítószerrel *kereskedett*; a jogszabályban meghatározott elkövetési magatartások közül ezt kell a minősítés során feltüntetni. Ezért a másodfokú bíróság a cselekmény minősítését akként pontosította, hogy az a Btk. 176. § (1) bekezdésének – helyesen – *IV. fordulatára* szerint minősül.

[35] Ezzel a cselekmény minősítése is törvényes.

[36]

V.

[37] Az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. r. vádlott cselekményére irányadó büntetési tételt és annak középértékét helytállóan rögzítette.

[38] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket túlnyomórészt feltárta, ám azokat nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

[39] A II. r. vádlott által tanúsított kereskedői típusú magatartás önmagában súlyosító körülményként nem értékelhető; ezzel szemben enyhítő körülményként azt lehetett volna figyelembe venni, ha a kábítószerrel *kínálta* vagy fogyasztásra *adta volna* át.

[40] Súlyosító körülményként kellett azt figyelembe venni, hogy a vádlott kábítószerfogyasztó is, illetve azt, hogy a magatartása folytán több (legalább három) személy jutott kábítószerhez.

[41] További súlyosító körülmény, hogy a vádlott hosszabb időn keresztül (2018 tavaszától 2019 augusztus közepéig, közel másfél éven át) kereskedett a kábítószerrel.

[42] A fentiekkel szemben igen nyomatékos enyhítő körülmény Terhelt2 II. r. vádlott esetében a fiatal felnőtt kora. A bírói gyakorlat szerint az ilyen elkövetővel szemben a büntetlen előélete további enyhítő körülményként nem értékelhető, ezért azt az ítéltábla mellőzte (*az 56/2007. BK vélemény II/1. pontja*).

[43] Terhelt2 II. r. vádlott beismerő vallomását a védői állásponttal szemben enyhítő körülményként nem lehetett figyelembe venni, mert az a bűnösségére nem terjed ki (56/2007. BK vélemény II/11. pont). A II. r. vádlott a terhére rótt cselekmény kapcsán éppen a leg súlyosabb megítélésű rész cselekmény elkövetését tagadta.

[44] Javára értékelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy élettársa a közös gyermekükkel állapotos, ekként kiskorú gyermek eltartásáról fog gondoskodni, melyet a védő megfelelően igazolt a másodfokú eljárásban.

[45] A fenti bűnösségi körülmények alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzott, tekintettel az igen nyomatékos enyhítő körülményre. Erre figyelemmel az ítéltábla Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést a törvényi minimumra, 2 évi szabadságvesztésre enyhítette. Ehhez pedig a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is megfelelően módosította.

[46] A büntetés enyhítését célzó védői fellebbezés ennyiben megalapozott volt.

[47] A másodfokú bíróság a hosszabb elkövetési időre és a cselekmény társadalomra veszélyességének fokára tekintettel nem látott törvényes lehetőséget sem a Btk. 82. §-ában

foglalt, ún. enyhítő rendelkezés alkalmazására, sem pedig arra, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. §-ában meghatározottak szerint próbaidőre felfüggeszse. A büntetés Btk. 79. §-ában meghatározott céljai – különösen a generálpreventív hatás – eléréséhez e büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése szóba sem jöhetett; annak a célja kizárólag a végrehajtás foganatosításával érhető el.

[48] Az elsőfokú bíróság vagyonekbobzásra, valamint a zár alá vétel feloldására és a zár alá vett bankszámlán lévő pénz visszatartására vonatkozó rendelkezései azonban nem feleltek meg a büntetőeljárás jogszabályoknak.

[49] A Be. 308. § (1) bekezdése szerint a *lefoglalás* célja a bizonyítási eszköz, illetve az elkobozható dolog vagy a vagyonekbobzás alá eső vagyon biztosítása a büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében. A (2) bekezdés a) és b) pontjai szerint el kell rendelni a lefoglalást, ha annak tárgya bizonyítási eszköz vagy elkobozható, illetőleg vagyoni elkobzás alá esik. A (3) bekezdés szerint lefoglalni az ingó dolgot, a számlapénzt, az elektronikus pénzt vagy az elektronikus adatot lehet.

[50] A Be. 324. § (1) bekezdése értelmében a *zár alá vétel* a vagyonekbobzás vagy a polgári jogi igény biztosítása érdekében a zár alá vétel tárgya feletti rendelkezési jogot függeszti fel. A (2) bekezdés b) pontja szerint zár alá vétel rendelhető el a számlapénzre és az elektronikus pénzre is. A (3) bekezdés a) pontja szerint pedig zár alá vételt akkor lehet elrendelni, ha az eljárás olyan bűncselekmény miatt folyik, amellyel kapcsolatban vagyonekbobzásnak van helye.

[51] Jelen ügyben az volt megállapítható, hogy a Szekszárdi Rendőrkapitányság a nyomozás során Terhelt2 II. r. vádlott egyéb érdekelt3-nél bankszámlaszám1 számon vezetett bankszámláján található 267.500 forint összegre *zár alá vételt rendelt el*. Ezt tanúsítja a nyomozati iratok 1425-1426. oldalán található, a Szekszárdi Rendőrkapitányság 17010/660/2019.bü. számú határozata.

[52] Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben alkalmazott vagyonekbobzás összegét a zár alá vett vagyonból visszatartani rendelte. Visszatartani kizárólag a terheltnek kiadandó és előzőleg *lefoglalt* dolgot lehet a vádlottal szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonekbobzás vagy bűnügyi költség biztosítására [Be. 323. § (1) bekezdése]. Ezzel szemben a zár alá vett dolgot visszatartani nem lehet.

[53] Miután azonban a zár alá vétel a Terhelt2 II. r. vádlottal szemben alkalmazandó vagyonekbobzás biztosítására lett elrendelve, ezért a II. r. vádlott esetében megállapított vagyonekbobzás összegét a zár alá vett pénzösszeg vonatkozásában kellett elrendelni. Ezért a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú bíróság erre vonatkozó rendelkezéseit és a Terhelt2 II. r. vádlott egyéb érdekelt3-nél vezetett bankszámláján zár alá vett összegből a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja, valamint 74/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított összegre vagyonekbobzást rendelt el, egyebekben a zár alá vételt a Be. 331. § (1) bekezdésének a) pontja alapján feloldotta.

[54] Az elsőfokú bíróság egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a szabadságvesztésből történő feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjával, a bűnjelek kiadásával és a bünygi költséggel kapcsolatos – rendelkezései törvényesnek bizonyultak.

[55] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel megtámadott ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Be. 606. § (1) bekezdése értelmében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény a Btk. 176. § (1) bekezdésének *IV. fordulata* szerint minősül.

P é c s, 2023. február 8.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 3.B.71/2021/63. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.1/2023/6. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2023. évi február hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke